

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **H. N.**
zastoupená advokátem Mgr. René Gemmelem
sídlem Poštovní 39/2, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2020, č. j. MSK 36664/2020, ve věci
záznamu bodů v registru řidičů

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Bílovec ze dne 14. 2. 2020, č. j. MBC/4765/20/SŽ/riv, kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně proti provedení

Shodu s prvopisem potvrzuje

záznamů bodů v registru řidičů podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

2. Žalobkyně předně namítala procesní pochybení správní orgánu prvního stupně, konkrétně, že jí nebylo umožněno seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Vyrozumění o této možnosti zaslal správní orgán pouze jejímu tehdejšímu zmocněnci, nikoliv jí, ačkoliv je to její osobní právo. Správní orgán jí tak upřel právo osobně se seznámit s podklady a vyjádřit se k nim, což považuje za zásadní procesní vadu, na kterou žalovaný nereagoval, ačkoliv procesní správnost řízení je povinen zkoumat z úřední povinnosti.
3. Dále žalobkyně namítala nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. K příkazu ze dne 1. 8. 2018 žalobkyně uvedla, že jí nebyl řádně doručen a tudíž dosud nenabyl právní moci. K bloku ze dne 1. 11. 2016 žalobkyně namítla, že jde o kopii či průklep, avšak je s podivem, že obsahuje originální podpisy oprávněné úřední osoby a přestupce – nabízí se úvaha, že podpisy byly doplněny dodatečně. Podle žalobkyně nejde o její podpis. U bloku ze dne 8. 2. 2016 se žalobkyně také podivovala nad originálními podpisy na kopii a dále namítla absenci řádného vymezení přestupku – údaj 50/72/69 je podle ní nesrozumitelný. K bloku ze dne 28. 8. 2016 žalobkyně namítla také možné dopsání podpisů a to, že chybí řádný údaj o vytýkané rychlosti, navíc podle ní nekoresponduje označená služební osoba J. G. s čitelným podpisem (podle žalobkyně „J.“). K bloku ze dne 24. 7. 2019 žalobkyně namítla, že neobsahuje jméno a příjmení oprávněné úřední osoby ani další identifikaci, jen nečitelný podpis. Také tvrdila, že v kolonce podpis přestupce se nejedná o její podpis. K bloku ze dne 23. 3. 2019 žalobkyně namítla, že neobsahuje jméno a příjmení oprávněné úřední osoby, jen nečitelný podpis a zčásti nečitelné číslo. Opět chybí srozumitelné uvedení vytýkané rychlosti.
4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a podrobně se vyjádřil k namítaným nedostatkům jednotlivých bloků.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že správní orgán prvního stupně oznámil žalobkyni dne 26. 7. 2019, že ke dni 24. 7. 2019 dosáhla celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Současně ji vyzval, aby do 5 pracovních dnů odevzdala řidičský průkaz. Žalobkyně podala námitky proti záznamu bodů s tím, že si není vědoma spáchání žádného přestupku, který by měl být předmětem zápisu bodů v bodovém hodnocení. Správní orgán prvního stupně si od policie vyžádal ověřené kopie všech pokutových bloků a dne 14. 2. 2020 vydal rozhodnutí, jímž zamítl námitky jako nedůvodné. Žalovaný napadeným rozhodnutím potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.
7. Námitka žalobkyně ohledně procesního pochybení správního orgánu prvního stupně je nedůvodná. Předvolání k ústnímu jednání konanému dne 9. 12. 2019 společně s poučením mj. o možnosti nahlížet do spisu či vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním bylo žalobkyni doručeno 26. 11. 2019 do vlastních rukou. Žalobkyně si poté zvolila zmocněnce, tomu bylo dne 2. 12. 2019 umožněno nahlížet do spisu a pořizovat si

kopie. K ústnímu jednání se žalobkyně ani její zmocněnec nedostavili. Následně byla dne 9. 12. 2019 žalobkyně znovu vyrozuměna o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, a to prostřednictvím zmocněnce. Tohoto práva žalobkyně ani její zmocněnec nevyužili. Právo seznámit se s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim je procesním právem, které lze realizovat prostřednictvím zástupce, neboť k naplnění smyslu a účelu řízení není nutná osobní účast samotného účastníka řízení při tomto úkonu. Neuplatní se tak výjimka stanovená v § 34 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Správní orgán tak nepochybil, když v souladu s tímto ustanovením vyrozuměl posléze toliko zmocněnce žalobkyně.

8. Námitka žalobkyně, že jí příkaz ze dne 1. 8. 2018 nebyl řádně doručen a není tak dosud v právní moci, je nedůvodná. Ze spisového materiálu je zřejmé, že žalobkyně příkaz osobně převzala dne 1. 8. 2018. V potvrzení o osobním převzetí je dokument jednoznačně specifikován spisovou značkou, číslem jednacím a agendovým číslem, když tyto údaje se shodují s údaji uvedenými na samotném příkazu. Potvrzení je vlastnoručně podepsáno žalobkyní a je zde uvedeno i datum převzetí – 1. 8. 2018. Žalobkyně tedy příkaz osobně převzala, proti příkazu následně odpor nepodala, když ten nabyl právní moci 10. 8. 2018. Lze uzavřít, že tento příkaz je způsobitým podkladem pro záznam bodů v registru řidičů.
9. Dále žalobkyně namítala nedostatky jednotlivých bloků. Krajský soud nejprve s ohledem na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) jako např. rozsudek ze dne 8. 11. 2018, čj. 5 As 132/2016-34, rozsudek ze dne 17. 1. 2019 č. j. 10 As 28/2018-45 předestírá, že blokové řízení je zkráceným a velmi zjednodušeným typem správního řízení, jehož podstata je postavena na procesní ekonomii řízení a spočívá v rychlém, neformálním projednání a vyřízení přestupku přímo na místě po jeho zjištění. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spácháním přestupku a jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Z toho důvodu nelze na pokutový blok, jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení, co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. Podle rozsudku NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39 je v blokovém řízení přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, přitom však z pokutového bloku – má-li být způsobitým podkladem pro záznam bodů, musí být patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Pokutového bloku je využíváno typicky při projednávání přestupků z oblasti dopravy a provozu na pozemních komunikacích, jako tomu bylo i v tomto případě. Žalobkyni byly vydány bloky, jejichž obsahové náležitosti jsou určovány shora popsanou povahou blokového řízení a blíže byly specifikovány v zákoně č. 200/1990 Sb., o přestupcích. S účinností od 1. 7. 2017 byl zákon o přestupcích nahrazen zákonem č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, přičemž dosavadní blokové řízení bylo nahrazeno příkazním řízením, při kterém je příkaz vydáván na místě ve formě příkazového bloku.
10. V případě předchozí a současné právní úpravy správního trestání platila, resp. platí povinnost popsat skutek, v němž má přestupek spočívat, podobně jako je tomu v oblasti soudního trestání, jehož principy se s ohledem na systémové vnímání trestání jako určitého jednotného veřejnoprávního mechanismu uplatní i pro oblast správních deliktů. Smyslem popisu skutku, tj. konkrétního přestupkového jednání, je především jeho nezměnitelnost, která hraje významnou roli zejména z pohledu dodržení zásady ne bis in idem (nikdo nesmí být stíhán opětovně pro týž skutek), ale i z pohledu práva na obhajobu (je třeba, aby obviněný věděl, co je mu kladeno za vinu, a aby se tak mohl dostatečně bránit).

11. Pokud jde o namítané vymezení přestupků (údaje o překročení povolené rychlosti ve formátu 3 čísel oddělených lomítky), krajský soud odkazuje na dlouhodobou, ustálenou judikaturu NSS (např. rozsudek ze dne 28. 8. 2014 č. j. 4 As 127/2014-39), s tím, že v pořadí 1. číslo označuje nejvyšší povolenou rychlost v daném místě, 2. číslo rychlost naměřenou, a 3. číslo rychlost při zohlednění odchylky měření. Bloky ze dne 8. 2. 2016 (*řidička překročila nejvyšší povolenou rychlost jízdy v obci 50/72/69 km/h*), 28. 8. 2016 (*řidička překročila nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50/78/75 km/h*) a ze dne 23. 3. 2019 (*překročena rychlost mimo obec stanovena DZ, R 60/91/88 km/h*) proto podle názoru soudu obsahují zcela dostatečné a srozumitelné vymezení přestupků co do překročení povolené rychlosti jízdy.
12. Pokud jde o identifikaci oprávněných úředních osob, pak blok ze dne 28. 8. 2016 obsahuje funkci, jméno, příjmení, šestimístné identifikační číslo a podpis. Na základě těchto údajů nemůže dojít k jakékoliv záměně či pochybnosti o určitosti identifikace této osoby. K námitce podpisu oprávněné osoby lze říci, že v případě neexistence zákonných náležitostí stanovených pro podpis se lze spokojit s minimálními nároky na jeho podobu. Podpis oprávněné osoby může mít v zásadě jakoukoliv formu ručně vypsání jména nebo jeho části, přičemž nemusí být čitelný a není tak potřeba zkoumat jeho doslovnou shodu s uvedeným jménem a příjmením. Bloky ze dne 23. 3. 2019 a ze dne 24. 7. 2019 obsahují šestimístná identifikační čísla a podpisy oprávněných osob. Soud si je vědom, že na přezkum těchto příkazových bloků se použije § 92 odst. 2 písm. i), j) zákona o odpovědnosti za přestupky, kdy blok má obsahovat jméno a příjmení, funkci nebo služební číslo nebo identifikační číslo oprávněné úřední osoby a její podpis. Soud má za to, že smyslem zákonné úpravy je dostatečně identifikovat oprávněnou úřední osobu a v těchto případech tomu tak je, když šestimístné identifikační číslo určuje nezaměnitelně konkrétního policistu Policie ČR (srov. § 12 zákona č. 273/2008 Sb.). V této souvislosti soud poukazuje na usnesení Ústavního soudu ze dne 13. 10. 2011, sp. zn. IV. ÚS 2190/11, v němž Ústavní soud vyslovil, že: „Pokud jde o náležitosti rozhodnutí vydaného v blokovém řízení, není dle názoru Ústavního soudu z hlediska dodržení práva na spravedlivý proces zcela nezbytné, aby byly uvedeny veškeré údaje předtištěné na pokutovém bloku (pokud nejde současně o náležitost v zákoně výslovně uvedenou), nýbrž je třeba absenci každého takového údaje proporčně poměřovat ve vztahu k účelu, který má plnit, a zabývat se otázkou, jak se chybějící údaj promítl do práv adresáta takového rozhodnutí. Zde je také třeba mít na zřeteli specifický charakter blokového řízení, jehož zahájení je fakticky v dispozici osoby obviněné ze spáchání přestupku, neboť přestupek je možno tímto způsobem projednat pouze tehdy, považuje-li jej obviněný za spolehlivě zjištěný a nehodlá-li o něm vést další řízení, v němž by byly posuzovány skutkové a právní otázky, a současně souhlasí s uloženou sankcí, což stvrzuje svým podpisem. V opačném případě může obviněný využít svého práva a trvat na projednání přestupku ve správním řízení. V nyní posuzovaném případě stěžovatel s projednáním věci v blokovém řízení souhlasil, ztotožnil se s právní kvalifikací svého jednání i s výší pokuty, která mu byla udělena, což jeho pozici ve vztahu k možnému porušení jeho ústavně zaručených práv do jisté míry oslabuje. Smyslem části pokutového bloku, v níž je předtištěn údaj „jméno, příjmení, funkce“, je identifikovat osobu, která pokutu udělila. To je z hlediska ochrany práv obviněného významné především potud, že je na základě této informace možno zpětně ověřit, zda se jednalo o osobu k takovému úkonu oprávněnou, či případně řešit stížnosti obviněného vůči postupu policejního orgánu. Pro realizaci takto vymezeného účelu, tzn. pro jednoznačnou identifikaci osoby udávající pokutu, její podpis dostačuje, neboť již tato informace umožňuje v případě potřeby příslušnou osobu ztotožnit. (...) Jakkoliv se citovaný náleze Ústavního soudu vztahuje k předchozí právní

úpravě dané zákonem o přestupcích do 30. 6. 2017, je krajský soud toho názoru, že ob stojí i za účinnosti nové právní úpravy právě proto, že smysl zákonné úpravy spočívající v nutnosti identifikovat oprávněnou úřední osobu, zůstává stále stejný.

13. Pokud žalobkyně namítala, že nejde o její podpis (na blocích ze dne 1. 11. 2016 a ze dne 24. 7. 2019), soud především uvádí, že tyto bloky obsahují řádnou identifikaci žalobkyně jako přestupce (její jméno, příjmení, rodné číslo resp. datum narození, adresu bydliště, číslo občanského průkazu) a žalobkyně neuvedla v rámci správního ani soudního řízení žádnou konkrétní verzi skutečnosti, odlišnou od zjištění vyplývajících z bloků (že by snad bylo vyloučeno, aby se v danou dobu nacházela na daném místě, že by snad nahlásila ztrátu občanského průkazu atd.). Aniž by si soud osoboval znalecké kompetence, lze dále říci, že ve správním i soudním spise se nachází dostatek dalších podpisů žalobkyně, s obdobnými rysy jako v namítaných blocích, především způsob psaní počátečního „N“ v příjmení žalobkyně. Soud proto vyhodnotil tuto žalobní námitku jako účelovou.
14. Pokud jde o originální podpisy na kopiích (průklepech) bloků, soud shodně s vyjádřením žalovaného uvádí, že je všeobecně známou skutečností, že jak pokutové bloky v roce 2016 (resp. od 1. 1. 2013), tak příkazové bloky od 1. 7. 2017 obsahují více částí (listů s propisovacími řádky), kdy přestupce podepisuje zvlášť každou část a jednu sám obdrží (k podrobnostem viz např. webové stránky ministerstva financí). Soud tedy souhlasí s žalobkyní v tom, že ve správním spise jsou založeny bloky, na nichž je většina informací vyplněna průklepem, kdežto podpisy žalobkyně a oprávněných úředních osob jsou originální (bloky ze dne 8. 2. 2016, 28. 8. 2016 a 1. 11. 2016), přičemž v tom soud neshledává jakoukoli vadu.
15. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
16. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému nevznikly náklady nad běžnou úřední činnost, soud žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 10. prosince 2020

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

